

Інженер-дослідник з поетичною душею

[П. Ніколенко]

#7 от 28.03.2008

Найкращим студентам НТУ «ХПІ» присуджується іменна стипендія. Є в нас і стипендія імені академіка Анатолія Миколайовича Підгорного. Він був засновником та першим директором Інституту проблем машинобудування НАН України. Це був відомий вчений у галузі міцності елементів машинобудівних конструкцій, енергетичних машин, турбін та ін.

У 60-х роках він працював заступником декана інженерно-фізичного факультету Харківського політехнічного, був прекрасним викладачем. Сьогодні в ХПІ працює велика кількість його аспірантів та учнів. Це була чудова людина, що залишила після себе значний та теплий слід.

Моя співрозмовниця Світлана Федорова навчається на кафедрі «Динаміка та міцність машин» на спеціальності «Динаміка та міцність». Міністерство освіти і науки України визначило цю спеціальність як дефіцитну. Знання, отримані в процесі навчання, стануть у пригоді під час роботи над проектуванням нової техніки, оскільки в цьому процесі важливе місце посідає питання міцності.

Дівчина прийшла до ХПІ, можна сказати, за сімейною традицією. В свій час кафедру «Динаміка та міцність» закінчили її батьки. Батько дівчини – к. т. н., доцент Віктор Олександрович Федоров – багато років працює в НТУ «ХПІ».

Перед вступом до вузу Світлана відвідувала підкурси, що, як вона каже сама, дуже багато їй дали – закрили деякі прогалини у знаннях. Мабуть завдяки тому дівчина з перших днів навчання із зацікавленістю відвідувала всі лекції та одержувала лише відмінні оцінки.

Успішно була пройдена виробнича практика після третього курсу на заводі «Турбоатом».

Весною 2007 року студентка взяла участь у внутрішньоуніверситетській олімпіаді за дисципліною «Опір матеріалів». Після трьох годин розв'язування складних задач Світлана

дізналася, що посіла почесне перше місце! Особливо це було приємно тому, що ця дисципліна читалася ще на початку студентства, а значить вже можна було багато чого забути! А от вона не забула!!! Все це послужило приводом для отримання стипендії академіка А.М. Підгорного.

Тепер Світлана починає працювати над виконанням бакалаврської роботи, присвяченої дослідженню пластичної формозміни тонких осьосиметричних оболонок, зокрема з використанням чисельних методів. Ця тема є актуальною для технологічних процесів виготовлення деталей. Роботу дівчина буде виконувати під копітким керівництвом свого батька, доцента В.О. Федорова. Зараз дівчина підбирає літературу за цією тематикою. Вона сподівається, що бакалаврська робота не викличе великих труднощів під час виконання, адже літератури за обраною нею темою достатньо.

Світлана вдячна багатьом викладачам своєї кафедри – завідувачу, професору Геннадію Івановичу Львову; професорам Валерію Олексійовичу Жовдаку та Юрію Володимировичу Михліну, доценту Володимирі Миколайовичу Грищенку. Всі студенти глибоко поважають цих викладачів, перш за все, за їх закоханість у свою справу, а відповідно – за ясність та якісність викладання матеріалу, поважне ставлення до студентів. Саме тому Світлані, яка стане інженером-механіком, дуже не хочеться розлучатися з улюбленою кафедрою. Вона бажає далі вчитися у магістратурі, потім в аспірантурі, та теж бачить себе у ролі викладача. Світлана Федорова не тільки відмінно вчиться, а ще й пише вірші. Все почалося з хоббі, а стало, можна сказати, стилем життя:

Как смутный сон, мне знание дано.

Как смутный сон, в сознании застряло.

Что будто я жила давным-давно,

И будто там я что-то потеряла...

З 12 років дівчина відвідувала літературну студію у Палаці дитячої та юнацької творчості. І вже з 1999 року вона є активним учасником семінарів молодих літераторів Харківського відділення НСПУ. Згодом, у 2002 та 2003 роках, вона стала Лауреатом обласного огляду молодих письменників «Молода Слобожанщина» в номінації «Російська поезія». Пізніше, у 2004 р. – дипломантом першого ступеня Слобідського фестивалю учнівсько-студентської творчості в номінації «Молоді поети» (старші класи). Світлана – фіналіст літературного конкурсу «Илья-Премия» (Москва, 2005 р.). Вона нагороджена грамотою Національної спілки письменників України за активну участь у роботі Всеукраїнської наради молодих літераторів та творчі успіхи. Світлана має публікації в літературно-художніх альманахах «Artes poeticae» (2000 р.), «Левада» (2001–2004 р. р.), «Зав'язь», «Современный Ренессанс» (2002 р.), «Илья-Премия» (2006 р.). Ліричні, навіть меланхолійні, вірші Світлани відкривають духовний світ молодого сучасника, передають нюанси переживань і думок:

О город мой! Я знаю, ты не враг...

Но все слова – как мертвому припарки,

Когда любовь имеет вкус заварки,

И потому ты нем, как саркофаг.

И потому длинны твои дороги,

Что каждый день в горячем бреду

По кругу я переставляю ноги,

А может, просто к вечности иду...

У найближчому майбутньому видавництво «Крок» опублікує збірку її віршів під назвою «Камнепад», в яку увійде близько 50 кращих ліричних творів, написаних російською мовою.